

Lecția 2 Rezultatul păcatului și pedeapsa păcatului

Înainte de a înțelege ce este de fapt păcatul în experiența noastră personală, trebuie să privim înapoi când Adam și Eva au păcătuit la începutul istoriei omenești. Ce a făcut Dumnezeu în acea situație de urgență când toate planurile lui Dumnezeu pentru rasa omenească au fost stricate de alegerile primilor noștri părinți?

Care a fost pedeapsa pentru păcatul lor?

"...dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit."

Geneza 2:17

- (A) _____ Ei trebuiau să sufere durere.
- (B) _____ Ei trebuiau să trăiască mult.
- (C) _____ Moarte imediată.

Acesta este un verset care ne lasă nedumeriți, pentru că știm că Adam și Eva nu au murit imediat. Totuși Dumnezeu a spus foarte clar că moartea imediată trebuia să fie pedeapsa pentru neascultare.

De ce Adam și Eva nu au murit imediat?

"...dela întemeierea lumii ... Mielului, care a fost jungheat."

Apocalipsa 13:8

"ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană. El a fost cunoscut mai înainte de întemeierea lumii, și a fost arătat la sfârșitul vremurilor pentru voi" 1 Peter 1:19,20

- (A) _____ Dumnezeu a uitat ce a zis.
- (B) _____ Moartea lui Isus a salvat omul de moarte imediată.
- (C) _____ Dumnezeu S-a răzgândit cu privire la pedeapsa pentru păcat.

Adam și Eva nu au murit în ziua în care au păcătuit pentru că un Înlocuitor a fost pus între pedeapsa cu moartea a păcatului și Adam chiar în aceeași zi. Isus Hristos a luat locul lui Adam și a plătit personal pedeapsa pentru păcatul lui Adam prin moartea Sa pe cruce.

Există o profunzime remarcabilă cu privire la ce s-a întâmplat în grădina Edenului în următoarele comentarii: "De ce nu a fost pedeapsa cu moartea impusă de îndată în acest caz? Pentru că s-a găsit un preț de răscumpărare. Singurul Fiul al lui Dumnezeu S-a oferit voluntar să ia păcatul omului asupra Sa și să facă ispășire pentru rasa căzută....Din momentul în care omul a acceptat ispitele lui Satana, făcând tocmai acele lucruri care a spus Dumnezeu să nu le facă, Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a stat între morți și vii spunând 'Fie ca pedeapsa să cadă asupra Mea. Voi sta în locul omului. Fie ca el să mai aibă o șansă'.... Îndată ce s-a ivit păcatul, a existat și Mântuitor....Îndată ce Adam a păcătuit, Fiul lui Dumnezeu S-a prezentat drept Garant pentru rasa omenească, cu tot atât de

multă putere de a îndepărta osânda pronunțată asupra celui vinovat precum atunci când a murit pe crucea de la Calvar. " S.D.A. Bible Commentary, vol. 1, pp. 1082-1085.

Ceea ce am învățat este că moartea ispășitoare a lui Isus a afectat în mod direct pe Adam și Eva și întreaga rasă omenească. Isus a plătit pedeapsa pentru păcatul lui Adam, exact așa cum e menționat în Gen. 2:17. Făcând asta, Isus a dat lui Adam și Evei și întregii rase omenești șansa de a lua decizii diferite cu privire la ascultare și neascultare. Suferința și mai apoi moartea experimentată de Adam și de noi toți a fost rezultatul păcatului, mai degrabă decât pedeapsa pentru păcat. Pedeapsa a fost plătită de Isus Hristos. Adam a oferit imediat un miel de jertfă, arătând că a înțeles că pedeapsa cu moartea a fost plătită. Dar rezultatul păcatului (blestemul păcatului) a fost partea existenței umane până în ziua de azi.

Implică vinovăție orice fel de moarte?

"În vremea aceea au venit unii, și au istorisit lui Isus ce se întâmplase unor Galileeni, al căror sânge îl amestecase Pilat cu jertfele lor.

„Credeti voi``, le-a raspuns Isus, „ca acești Galileeni au fost mai păcătoși decât toți ceilalți Galileeni, pentru că au pățit astfel? Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți peri la fel. Sau acei optsprezece inși, peste cari a căzut turnul din Siloam, și i-a omorât, credeți că au fost mai păcătoși decât toți ceilalți oameni, cari locuiau în Ierusalim? Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.``" Luca 13:1-5

- (A) _____ Ei au murit din cauza păcatelor lor personale.
- (B) _____ Ei au murit pentru că erau mai păcătoși decât oricine altcineva.
- (C) _____ Ei au murit pentru că trăiau într-o lume aflată sub blestemul păcatului.

Vedem aici că moartea nu a fost rezultatul direct al păcatelor lor personale. Ei nu erau mai vinovați decât alții. Moartea de care ei au murit nu era pedeapsa păcatului ci rezultatul păcatului care a afectat pe toți cei care au trăit pe acest pământ.

Implică suferința vinovăție?

" Când trecea, Isus a văzut pe un orb din naștere. Ucenicii Lui L-au întrebat: „Învățătorule, cine a păcătuit: omul acesta sau părinții lui, de s'a născut orb?`` Isus a răspuns: „N'a păcătuit nici omul acesta, nici părinții lui; ci s'a născut așa, ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu." Ioan 9:1-3

- (A) _____ Acest om era orb din cauza unei lumi blestemate de păcat.
- (B) _____ Omul era orb din cauza păcatului părinților săi.
- (C) _____ Omul era orb pentru că păcătuisse înainte de nașterea sa.

Isus spune aici că orbirea nu este pedeapsa păcatului ci este consecința blestemului păcatului care zace asupra pământului și asupra rasei umane. Este o diferență clară între pedeapsa pentru păcat și rezultatul păcatului.

Când putem dobândi viața veșnică?

"Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Celce M'a trimes, are viața vecinică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață. Adevărat, adevărat vă spun, că vine ceasul, și acum a și venit, când cei morți vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, și ceice-l vor asculta, vor învia." Ioan 5:24,25.

Avem viața veșnică atunci când _____ în Isus.

Observați că avem viața veșnică atunci când credem, ceea ce poate însemna astăzi. Totuși, chiar și cei care cred și au viața veșnică, ei vor muri și trebuie să fie înviați din moarte la a doua venire a lui Hristos. Avem aici o distincție clară între prima moarte, pe care Isus o numește un somn, și moartea a doua din care nu mai este înviere. Prima moarte este rezultatul păcatului care domină acest pământ, în timp ce moartea a doua este pedeapsa pentru păcat. În timp ce nu putem ocoli rezultatul păcatului, putem scăpa de pedeapsa pentru păcat crezând în Dumnezeu. Asta înseamnă că putem deține viața veșnică chiar dacă trebuie să murim de prima moarte. Astfel, prima moarte (și toată suferința) nu poate fi pedeapsa pentru păcat. Sau mai simplu spus, viața veșnică exclude moartea a doua, care este pedeapsa păcatului. Pentru aprofundare, citește 1 Ioan 5:12,13.

Concluzie: Aceasta înseamnă că trebuie să împărțim ideea de bază a păcatului în două părți separate --răul, și vinovăția. Răul include toate lucrurile care sunt rezultatul natural al păcatului, inclusiv suferința și moartea. Vinovăția include condamnarea și moartea a doua. Deci avem două consecințe ale păcatului lui Adam. Pe de o parte este blestemul – rezultatul natural al păcatului – pe care ființele omenești, animalele și întreaga natură le experimentează, și care conduce la prima moarte. De asemenea avem vinovăția, experimentată doar de ființele omenești și care conduce la moartea a doua.

Lucrarea ispășitoare a Domnului Hristos acoperă ambele consecințe ale păcatului dar în feluri diferite. Ispășirea are de-a face cu vinovăția oferind iertare, și cu efectele rele - recreând și restaurând ceea ce blestemul păcatului a făcut. Mai mult, iertarea poate fi a noastră astăzi, în timp ce recreațiunea trebuie să aștepte până la A Doua Venire. Iertarea nu este necesară pentru rezultatele păcatului ci doar pentru vinovăția păcatului.

În acest sens, termenii iertare, îndreptățire, neprihănire, sfințire, mântuire și evanghelie se aplică în mod particular vinovăției și pedepsei păcatului. Există o diferență fundamentală între rezultatele păcatului și pedeapsa păcatului. Noi nu suntem vinovați sau condamnați pentru că ne-am născut într-o lume păcătoasă. Noi suferim multe rezultate ale păcatului lui Adam, inclusiv defecte fizice și o natură căzută. Dar nu acesta este păcatul pentru care noi suntem vinovați sau

condamnați. Păcatul pentru care vom fi pierduți pentru veșnicie vine din altceva, care va constitui subiectul următorului nostru studiu.

Acesta este motivul pentru care vinovăția nu se aplică unei pisici care torturează un șoarece până la moarte, în timp ce socotim vinovat un om pentru torturarea cuiva. Pisica își urmează pur și simplu propriile instincte – natura sa căzută – fără vreo cunoștință a ceea ce este drept sau greșit, în timp ce ființele omenești pot fi socotite vinovate din pricina alegerii conștiente de a face răul. Toate animalele și ființele omenești suferă din cauza efectelor păcatului, dar nu sunt condamnate în mod automat din cauza acestor efecte / rezultate. Vinovăția se aplică doar responsabilității morale pentru alegerile făcute. Vinovăția necesită cunoaștere anterioară și răzvrătire voită.